

NGHIÊN CỨU KẾT TINH SÁCH GIÊ-RÊ-MI VÀ CA THƯƠNG

LỜI THEN CHỐT

Giê-hô-va là Đức Chúa Trời từ tâm, và trong việc Giê-rê-mi có lòng từ tâm, ông tuyệt đối làm một với Đức Chúa Trời; vì thế, Đức Chúa Trời có thể dùng tiên tri Giê-rê-mi, một người đắc thắng, để biểu lộ Ngài, phát ngôn cho Ngài, và đại diện Ngài, kể cả khi ông than khóc.

Giê-rê-mi, một sách đầy lời nói về tội của dân Israel và về cơn thịnh nộ, sự sửa trị và hình phạt của Đức Chúa Trời, bày tỏ rằng ý định của Đức Chúa Trời trong gia tế của Ngài là trở nên nguồn mạch nước hằng sống hầu ban phát chính Ngài vào trong dân được chọn của Ngài để họ được thỏa mãn và vui hưởng vì mục tiêu sản sinh Hội thánh, người tượng trưng của Đức Chúa Trời là sự gia tăng của Đức Chúa Trời, sự mở rộng của Đức Chúa Trời, để là sự đầy đủ của Đức Chúa Trời vì sự biểu lộ của Ngài.

Đức Chúa Trời thì đời đời và bất biến, không bị lệ thuộc trước bất kỳ sự thay đổi nào của môi trường và hoàn cảnh, và ngại của Đức Chúa Trời là ngại của chính quyền đời đời và không thay đổi của Ngài; khi phát ngôn về hữu thể đời đời và ngại của Đức Chúa Trời, Giê-rê-mi đã ra khỏi cảm xúc phạm nhân của mình mà chạm đến thân vị của Đức Chúa Trời và ngại của Đức Chúa Trời, và bước vào thần tính của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời là Thọ gốm của chúng ta, đã tạo nên chúng ta cách có tế trị để là những chiếc bình của Ngài, những vật chứa của Ngài, để chứa đựng chính Ngài theo sự tiền định của Ngài; mục đích của Đức Chúa Trời khi tạo nên con người là làm con người thành chiếc bình của Ngài, vật chứa bằng đất nung của Ngài, để chứa đựng và được đổ đầy Christ là sự sống cho sự xây dựng Thân thể Đấng Christ là chiếc bình tập thể vĩ đại của Đức Chúa Trời hầu biểu lộ Ngài.

Là Người chăn theo lòng Đức Chúa Trời, Đấng Christ, Người chăn chiên lớn, đang tiếp tục công việc chăn dắt của Ngài bằng cách hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Ngài để chăn dắt bầy của Đức Chúa Trời; trong sự khôi phục của Chúa ngày nay, chúng ta cần nhận thức rằng sự chăn dắt xây dựng Thân thể Đấng Christ là sự chăn dắt hỗ tương, và chúng ta cần chăn dắt người khác theo Đức Chúa Trời, chăm sóc bầy cách bao-hàm-tất-cả, triu mến.

Để là một với Đức Chúa Trời, chúng ta cần Christ là Chồi của Đa-vít trở thành sự cứu chuộc và sự xưng công chính của chúng ta; Điều này dẫn Đức Chúa Trời Tam Nhất vào trong chúng ta để là sự sống, luật sự sống bên trong, khả năng và mọi sự của chúng ta hầu ban phát chính Ngài vào bản thể chúng ta để thực hiện gia tế của Ngài; đây là giao ước mới mà trong đó chúng ta có thể biết Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời, và trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách hầu chúng ta có thể trở thành sự biểu lộ tập thể của Ngài là Giê-ru-sa-lem Mới.

Sứ điệp Một

Giê-rê-mi, vị tiên tri từ tâm của Đức Chúa Trời từ tâm

Đọc Kinh văn: Giê. 1:1, 4-8, 10, 18-19; 4:19; 9:1, 10; 13:17

- I. **Giê-rê-mi vốn được sinh ra là thầy tế lễ, nhưng ông được Đức Chúa Trời kêu gọi để trở thành tiên tri không chỉ cho dân tộc Israel mà còn cho mọi dân tộc; do đó, ông là thầy tế lễ—tiên tri—Giê. 1:1, 4-8.**
- II. **Đức Giê-hô-va đã lập Giê-rê-mi trên các dân tộc và vương quốc để bứng gốc và phá đổ, để hủy diệt và đập đổ, để xây dựng và trồng trọt—c. 10:**
 - A. Bứng gốc, phá đổ và hủy diệt là sự giạt đổ của Đức Giê-hô-va, trong khi xây dựng và trồng trọt là sự tôn cao của Đức Giê-hô-va.
 - B. Điều này tương ứng với hai ý nghĩa của tên Giê-rê-mi—“Đức Giê-hô-va tôn cao” và “Đức Giê-hô-va đập đổ.”
- III. **Đức Giê-hô-va đã làm Giê-rê-mi trở nên một thành vững bền, một cột bằng sắt, và những tường bằng đồng nghịch lại cả miền đất, các vua của Giu-đa, các quan trưởng, các thầy tế lễ và dân sự của miền đất; họ chiến đấu chống lại ông nhưng không thắng hơn ông—cc. 18-19:**
 - A. Trên đất luôn có một trận chiến diễn ra giữa Đức Chúa Trời với những người chống đối Ngài và chiến đấu nghịch lại Ngài—Êph. 6:12.
 - B. Đức Chúa Trời chiến đấu không trực tiếp bởi chính Ngài nhưng qua các tôi tớ là những người đã được Ngài sai phái—1 Ti. 1:18; 6:12; 2 Ti. 4:7.
 - C. Đức Chúa Trời sai phái quân đội của Ngài, một người trẻ tên Giê-rê-mi, để chiến đấu với những người chống đối Ngài:
 1. Giê-rê-mi đã được Đức Chúa Trời trang bị đến mức ông trở thành một thành vững bền, một cột bằng sắt và các tường bằng đồng—Giê. 1:18.
 2. Những người chiến đấu chống lại Giê-rê-mi, quân đội một-người của Đức Giê-hô-va, thật ra là đang chiến đấu chống lại Đức Giê-hô-va—c. 19a.
 3. Không ai đánh bại ông vì Đức Giê-hô-va ở cùng ông—c. 19b.
- IV. **Giê-rê-mi là một người đặc thắng phát ngôn cho Đức Chúa Trời—cc. 9-10; 2:1-2:**
 - A. Trong thời đại hình bóng, những người đặc thắng là các tiên tri; mọi tiên tri đích thực đều là người đặc thắng.
 - B. Khi phần lớn dân của Đức Chúa Trời hoang tàn thì cần có một số người trỗi dậy để là những người đặc thắng của Đức Chúa Trời hầu duy trì chứng cứ do Đức Chúa Trời thiết lập.
 - C. Tiên tri quan tâm đến sấm ngôn của Đức Chúa Trời trước và dựa trên sấm ngôn ấy, họ thi hành uy quyền của Đức Chúa Trời đến một mức nào đó, như được thấy nơi vua Đa-vít và tiên tri Na-than—2 Sa. 7:1-17; 12:1-15.
 - D. Những người đặc thắng trong Khải Thị chương 2 và 3 là sự ứng nghiệm của hình bóng về các tiên tri.
 - E. Là người đặc thắng, Giê-rê-mi là một chứng cứ chống lại:
 1. Con dân Israel đã trở nên hoang tàn, và Giê-rê-mi được Đức Chúa Trời kêu gọi để là một chứng cứ chống lại—Giê. 27:1-15.
 2. Dân Đức Chúa Trời đã không nhận thức rằng trước mặt Đức Chúa Trời, họ chìm sâu trong tội và Đức Chúa Trời đã định rằng Ba-by-lôn sẽ được dùng để sửa phạt họ, khiến họ bị bắt làm phu tù cho Ba-by-lôn—15:12-14.
 3. Vì Israel đã sa ngã vào một tình trạng mê muội như vậy nên Giê-rê-mi, một người đặc thắng, chính là chứng cứ chống lại, phát ngôn lời được Đức Giê-hô-va ban cho ông và chống nghịch lại các tiên tri giả—27:16—28:17.

V. Sách Giê-rê-mi có lòng từ tâm của Đức Chúa Trời cộng với sự công chính của Đức Chúa Trời là đặc tính và chỗ đứng đặc biệt của nó—9:10-11; 23:5-6; 33:16:

- A. Đức Chúa Trời của chúng ta là một Đức Chúa Trời từ tâm, đầy lòng trắc ẩn và cảm thông, song Ngài tuyệt đối công chính—9:10-11; 23:6.
- B. Theo sách Giê-rê-mi, tình yêu của Đức Chúa Trời là tổng hợp của sự chăm sóc dịu dàng, lòng trắc ẩn và sự cảm thông của Ngài; ngay cả khi sửa trị tuyển dân Israel của Ngài, Ngài cũng đầy trắc ẩn đối với họ—Ca. 3:22-23.
- C. Những lời trong Giê-rê-mi 9:10-11 và 17-19 bày tỏ cảm giác của Đức Giê-hô-va về việc Israel chịu khổ vì sự sửa sai của Ngài:
 - 1. Dù Đức Giê-hô-va đang sửa phạt Israel nhưng Ngài vẫn cảm thông với họ.
 - 2. Từ *chúng ta* và *của chúng ta* trong câu 18 hàm ý rằng Đức Giê-hô-va kết hiệp chính Ngài với dân chịu khổ và làm một với họ trong sự chịu khổ của họ.
 - 3. Chính Đức Giê-hô-va đang khóc lóc trong sự cảm thông với dân Ngài.

VI. Sách Giê-rê-mi cũng là một tự truyện mà trong đó Giê-rê-mi nói cho chúng ta biết tình trạng, thân vị và cảm giác của ông, bày tỏ lòng từ tâm của ông:

- A. Đức Chúa Trời thì trù mến, yêu thương, đầy lòng trắc ẩn và công chính, và Giê-rê-mi, một người trẻ nhút nhát, đã được Đức Chúa Trời dấy lên làm người phát ngôn của Ngài để nói cho Ngài và biểu lộ Ngài—3:6-11; 4:3-31; 32:26-27; 33:1-2.
- B. Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời từ tâm, và trong việc được trở nên từ tâm ấy Giê-rê-mi đã tuyệt đối làm một với Đức Chúa Trời; vì thế, Đức Chúa Trời có thể dùng tiên tri Giê-rê-mi để biểu lộ Ngài, phát ngôn cho Ngài và đại diện Ngài—2:1—3:5; 4:19; 9:1, 10.
- C. Đức Giê-hô-va đã đến để sửa sai những người thờ phượng đạo đức giả của Ngài, và Giê-rê-mi đã phản ứng lại sự sửa sai của Đức Giê-hô-va; phản ứng của vị tiên tri rất trù mến, đầy cảm thông và đầy lòng trắc ẩn—8:18-19, 21-22; 9:1-2; 10:19-25.
- D. Giê-rê-mi đã khóc lóc thay cho Đức Chúa Trời; việc ông khóc lóc bày tỏ việc Đức Chúa Trời khóc lóc—4:19; 9:1; 13:17:
 - 1. Trong việc khóc lóc, Giê-rê-mi đã đại diện Đức Chúa Trời—9:10.
 - 2. Chúng ta có thể nói rằng Đức Chúa Trời đã khóc lóc bên trong sự khóc lóc của Giê-rê-mi, vì trong việc khóc lóc, Giê-rê-mi đã làm một với Đức Chúa Trời—13:17.
- E. Vì Giê-rê-mi thường khóc lóc, thậm chí là kêu than, nên ông được gọi là vị tiên tri khóc lóc—Ca. 1:16; 2:11; 3:48:
 - 1. Dù Đức Chúa Trời đau lòng và tổn thương vì dân của Ngài nhưng Ngài phải tìm thấy ai đó trên đất có những cảm giác như vậy.
 - 2. Khi Linh Ngài đến trên người ấy, tức là Giê-rê-mi, và đặt những cảm giác của Ngài vào linh của Giê-rê-mi thì khi đó, vị tiên tri có thể bày tỏ cảm giác đau buồn của Đức Chúa Trời.
 - 3. Khi đọc sách Giê-rê-mi, chúng ta có thể cảm nhận rằng dù ông khóc lóc nhưng cảm xúc của ông đã được kỉ luật—4:19; 9:1, 10; 13:17.
 - 4. Cảm xúc đau buồn và khóc lóc của Giê-rê-mi đã được kỉ luật và giới hạn hầu Đức Chúa Trời có thể đến với ông và dùng ông để biểu lộ những cảm giác đau buồn có trong lòng Ngài.

VII. Để Đức Chúa Trời có thể hoàn toàn được biểu lộ qua chúng ta, chúng ta cần có những cảm xúc thuộc linh, từ tâm với nhau, và có thể phụng sự Đức Chúa Trời với nước mắt—Gia. 5:11; Xuất. 34:6; Thi. 103:8:

- A. Người thuộc linh thì đầy cảm xúc; chúng ta càng thuộc linh thì các cảm xúc của chúng ta sẽ càng phong phú—1 Côr. 4:21; 2 Côr. 6:11; 7:3; 10:1; 12:15:
 - 1. Chúng ta cần Chúa hành động trên chúng ta cho đến khi các cảm giác của chúng ta được tinh tế và dịu dàng.

2. Mỗi lần Đức Chúa Trời hành động trên chúng ta, sửa trị chúng ta và xử lý chúng ta thì những cảm giác của chúng ta trở nên tinh tế hơn và nhạy cảm hơn; đây là bài học sâu sắc nhất trong việc phá vỡ người bề ngoài—4:16.
- B. Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta cần đầy lòng từ tâm với nhau—Êph. 4:32:
1. Chúng ta không nên phán xét và lên án các đồng tín đồ của mình nhưng nên tử tế với họ, từ tâm, tha thứ họ, y như Đức Chúa Trời trong Christ cũng đã tha thứ cho chúng ta—Lu. 6:37; Êph. 4:32.
 2. Càng kinh nghiệm Christ là sự cung ứng sự sống của chúng ta, lòng của chúng ta sẽ càng trở nên dịu dàng, và khi chúng ta từ tâm, chúng ta sẽ tha thứ cho người khác.
- C. Sứ đồ Phao-lô phục vụ Chúa với nước mắt và khuyên răn thánh đồ với nước mắt—Công. 20:19, 31; Phil. 3:18:
1. Nếu không biết khóc lóc hoặc rơi nước mắt là như thế nào thì chúng ta không thuộc linh lắm.
 2. Khi sống trong linh, sử dụng hồn như là một cơ quan thì chúng ta sẽ có thể phục vụ Chúa và khuyên răn thánh đồ với nước mắt—Công. 20:19, 31.
- D. “Ra từ nhiều hoạn nạn và khốn khổ trong lòng,” Phao-lô viết cho người Cô-rin-tô “bằng nhiều nước mắt”—2 Côr. 2:4:
1. Biểu hiện của Phao-lô thật dịu dàng và đầy sự quan tâm thân mật liên quan đến việc cung ứng sự sống—11:28; 12:15.
 2. Trong 2 Cô-rin-tô chương 7, Phao-lô đã bày tỏ một mối quan tâm sâu sắc, dịu dàng và thân mật cho người Cô-rin-tô; lời của ông rất đụng chạm—cc. 2-3.
 3. Vì biểu hiện của Phao-lô rất dịu dàng và đầy sự quan tâm thân mật nên nó có quyền năng và tác động, và có thể chạm đến tín đồ cách sâu sắc.
- E. Khi ở trong nếp sống Hội thánh, chúng ta trải qua trũng Baca (khóc lóc), Đức Chúa Trời làm trũng này trở thành một suối nước; suối nước này là Linh—Thi. 84:6; Gi. 4:14; 7:38-39:
1. Càng khóc lóc trên thông lộ dẫn đến Si-ôn (Thi. 84:5), chúng ta càng nhận lãnh Linh; khi đang khóc lóc, chúng ta đang được đổ đầy Linh, và Linh trở thành suối nước của chúng ta.
 2. Nước mắt tuôn rơi là của chúng ta nhưng nước mắt này đem đến một suối nước, mà sẽ trở thành cơn mưa đầu mùa, tức là Linh như là phước hạnh—Xa. 10:1; Ga. 3:14; Êph. 1:3.